Περὶ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς θὰ ἀφιχθῇ εἰς τὰς Πάτρας ἡ μεγάλη Ἀμερικανικὴ ἐμπορικὴ ἀποστολή, κομίζουσα ὑπερπεντακοσίας προτάσεις ἐμπορο-βιομηχανικῆς συνεργασίας. Οἱ ἁρμόδιοι παράγοντες τῆς πόλεως ἂς συντονίσουν τὰς προσπαθείας των, ὥστε ἡ εὐκαιρία αὐτὴ νὰ ἀποβῇ πρὸς ὄφελος τῶν ἰδίων καὶ τῶν Πατρῶν γενικώτερον.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, κάτω τοῦ ἡμίσεος τῶν κατοίκων της ἔχουν ἐκδώσει νέας ταυτότητας, παρ' ὅλας τὰς ἀλεπαλλήλους παρατάσεις τῆς σχετικῆς προθεσμίας. Τὴν 31-12-62 θὰ λήξῃ ὁριστικῶς ἡ ἔκδοσις ταυτοτήτων καὶ δὲν θὰ πρέπει οἱ συμπολῖται νὰ ὀλιγωρήσουν ἢ νὰ περιμένουν τὰς τελευταίας ἡμέρας. Δίκαιαι τότε θὰ εἶναι αἱ κυρώσεις

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΡΥΦΑΙΟΥΣ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
Δημάρχου, πρώην Ὑπουργοῦ

Ἡ «Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις» — ἐξεδόθη τὸ 1934 — δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ πολυάριθμα οἰκονομικὰ περιοδικά, ποὺ κυκλοφοροῦν. Εἶναι πραγματικὴ ἐπιθεώρησις, ἀνταποκρινομένη, μὲ ἀπόλυτον πληρότητα, εἰς τὰς ἀξιώσεις τοῦ ὅρου. Εἶναι ὄργανον αὐτόχρημα ἐπιστημονικῆς διαχειρίσεως τῶν θεμάτων τοῦ τομέως, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου ἐτέθη ταχθῆ. Προκαλεῖ δέ, εὐλόγως, τὸν θαυμασμόν. Διότι, κάθε φορά, πρέπει νὰ πραγματοποιῇ καὶ ἕνα νέον ἔργον, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία καὶ ἡ ποιότης ἐξαρτᾶται, κυρίως, ἀπὸ τὴν ἐνδελεχῆ μελέτην τοῦ θέματος, ἀπὸ τὴν γνῶσιν ὅλων τῶν πλευρῶν του καὶ ἀπὸ τὴν προσοχὴν κατὰ τὸν χειρισμόν. Αὐτό, πού, ἐκ πρώτης ἐπιψώσεως εὔκολον, εἶναι, εἰς τὴν πραγματικότητα, δυσχερέστατον. Ἄλλως τε, ὅλα τὰ λιτά, τὰ εὔληπτα καὶ τὰ ἐπιμελημένα εἶναι δυσχερῆ. Καὶ ἡ «Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις», ὑποχρεωμένη νὰ θέματα ἰδιαιτέρως εὐπαθῆ, ὑποκείμενα εἰς διαταραχὰς καὶ ἐκ τῶν ἐλαχίστων, οὐδέποτε ἀνεζήτησε τὴν εὐκολίαν. Καὶ ὁ κ. Σπῦρος Βοβολίνης, υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου νομομαθοῦς Ἀντωνίου Βοβολίνη, μὲ ὡραίας σπουδὰς εἰς τὴν Νομικὴν ἐπιστήμην, διέγραψε μίαν ἀξιοθαύμαστον πορείαν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Δημοσιογραφίᾳ, γενόμενος ἀναμορφωτὴς τοῦ σοβαροῦ περιοδικοῦ Τύπου, πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἰδιοκτητῶν Περιοδικοῦ Τύπου — ἀξίωμα τὸ ὁποῖον ἀναδεικνύεται συνεχῶς ἀπὸ ἡμερομηνίας. Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Τμήματος τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Περιοδικοῦ Τύπου. Ἀντιπρόεδρος τοῦ ἐν Παρισίοις ἱδρυθέντος Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Περιοδικοῦ Τύπου. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ταμείου Ἀποπερισμῶν Ἰδιοκτητῶν, Συντακτῶν καὶ Ὑπαλλήλων Τύπου. Διευθυντὴς Σύμβουλος τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας Ὀργανώσεως Ἐργασίας. Μέλος τοῦ «Παρασσοῦ», τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου Ἀθηνῶν, τῆς Ἀθηναϊκῆς Λέσχης καὶ πολλῶν ἄλλων ὀργανώσεων. Διετέλεσεν: Ἀντιπρόεδρος καὶ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως Ἰδιοκτητῶν Περιοδικοῦ Τύπου, ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της (1939) μέχρι τῆς ἐκλογῆς του εἰς προέδρου αὐτῆς. Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἀθηναίων Ἐμπορευματιῶν Πολέμου 1940—41. Πρόεδρος τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Ἀλκίμων. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου Ἀθηνῶν. Μέλος τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Ἀπελευθερώσεως Κύπρου. Σύμβουλος εἰς διαφόρους ὀργανισμούς, κρατικὰς ἐπιτροπάς, ἀνώνυμους ἑταιρείας κλπ.

Εἶναι ὁ κ. Σπῦρος Βοβολίνης ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς τῆς «Βιομηχανικῆς Ἐπιθεωρήσεως», εἶναι ὁ δημοσιογράφος, ποὺ ἐνδιαφέρει, εἰς τὸν τομέα του, νὰ ἀνιχνεύσῃ τὰς καταστάσεις, μὲ ἀπόχρησιμα ἐπιστημονικὴν μεθοδολογίαν. Ἐρευνητὴς ἀκάματος, μὲ τάλαντον προσωπικότητος καὶ ἐκλαϊκεύσεως, γνωρίζει νὰ εἰσδύῃ εἰς τὰ θέματα καὶ ὀρθοτομεῖ. Καὶ ἐπὶ πλέον νὰ ἐναρμονίζῃ καὶ νὰ εὑρίσκῃ τὰς συνδέσεις των μὲ ὅλα τὰ συναφῆ καὶ ὅλα τὰ συνελκόμενα. Ἀρτία καὶ ἐλκυστικὴ φράσις, ἤρεμον καὶ ἀνεπιτήδευτον ὕφος, κρίσις ἀσφαλὴς καὶ ταξινόμησις συλλογισμῶν, διευκολύνουσα τὸν ἀναγνώστην, ὄχι μόνον εἰς τὴν σύλληψιν τῶν θεμάτων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀφομοίωσιν τῆς οὐσίας των, εἶναι βασικαὶ ἀρεταὶ τῆς γραφίδος του. Καὶ μὲ αὐτὰς ἀνέβασε, ταχύτατα, τὸ λαμπρὸν περιοδικόν του, εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἐνδιαφέροντος καὶ ἐδημιούργησε καὶ τὸ περίφημον Μέγα Ἑλληνικὸν Βιογραφικὸν Λεξικόν του, στόλισμα τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, βραβευμένο ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐθεμελίωσε καὶ τὰ δύο μεγάλα ἔργα του — Ἐπιθεώρησιν καὶ Λεξικὸν — εἰς τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐκτίμησιν. Αὐτὰ τὰ δύο ἔργα ἀνήκουν εἰς τὴν καθόλου οἰκονομικὴν λειτουργίαν τοῦ τόπου, διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ὁποίας εἰσφέρει βαρυσήμαντον εἰσφοράν. Δὲν ὑπάρχει, σήμερον, μεγάλη ἐπιχείρησις καὶ ὀργανισμός, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ μὴ ἀποτελῇ χρησιμώτατον βοήθημα ἡ «Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις» καὶ δὲν ὑπάρχει βιβλιοθήκη ποὺ νὰ μὴ χρησιμοποιῇ ὡς πρῶτον βοήθημα τὸν πολύτιμον θησαυρόν, τὸ Λεξικόν. Μὲ τὸ ἔξοχα συγκεκροτημένον ἐπιτελεῖον, ἡ «Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις» καὶ τὸ Λεξικόν, μὲ τὴν εὐστοχωτάτην ἐκλογὴν τῶν θεμάτων, μὲ τὴν ἐξαίρετον καὶ συχνότατα πολυτελῆ, πάντοτε δὲ προοδευτικὴν καὶ τεχνικῶς ἀνεπίληπτον ἐμφάνισιν, δίδει τὸν τόνον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωήν, τῆς ὁποίας ὁ κ. Σπῦρος Βοβολίνης, ὁ ἄριστος δημοσιογράφος, δημοσιολόγος καὶ ἄνθρωπος, εἶναι πνευματικὸς παράγων. Ἕνας ὁδηγὸς μεγάλης πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἐπιφανείας, ὁ ὁποῖος ἔχει τιμηθῆ: Διὰ τοῦ Μεταλλίου ἐξαιρέτων πράξεων μετὰ ξιφῶν. Τῶν Μεταλλίων τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ καὶ Ἑλληνογερμανικοῦ Πολέμου μετὰ ξιφῶν. Τοῦ Μεταλλίου Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως. Τοῦ Χρυσοῦ Μεταλλίου τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν. Τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. Τοῦ Χρυσοῦ Μεταλλίου τῆς Ἱερᾶς Πόλεως τοῦ Μεσολογγίου. Τοῦ Μεταλλίου τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος. Τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου. Τοῦ Χρυσοῦ Μεταλλίου δημιουργικῆς δράσεως. Τοῦ Μεταλλίου Θυσίας τῆς Ἱερᾶς Πόλεως Μεσολογγίου. Ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν δι' ἐπαίνου, κατὰ τὴν 25ετηρίδα τῆς «Βιομηχανικῆς Ἐπιθεωρήσεως».

Ἀλλὰ δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ὁμιλῇ περὶ Βοβολίνη, ἐὰν συγχρόνως δὲν ἀναφερθῇ διὰ τὸν νεώτερον Ντῖνον. Νεώτατος ἐπεδό-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΟΡΦΑΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΙΤΡΟΥΣ ΙΕΡΑΡΧΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΗΣ

ΠΟΛΥΣΧΙΔΕΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Κίτρους, τῆς ὁποίας, ὡς γνωστόν, προΐσταται ὁ συμπολίτης Σεβ. Μητροπολίτης κ. Βαρνάβας (Τζωρτζᾶτος), ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς ἕνα πολυτελὲς «Λεύκωμα ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κατερίνης», ἕδρας τῆς Μητροπόλεως. Τὸ Λεύκωμα, «ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἱερὰν μνήμην τῶν ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων κατὰ τοὺς ἐθνικοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας τοῦ 1912—1913», εἶναι διηρημένον εἰς δύο μέρη: Α΄ τὸ Παρελθὸν καὶ Β΄ τὸ Παρόν. Εἰς τὸ Β΄ μέρος καταφαίνεται ἡ ὅλη προσωπικότης καὶ ἡ δραστηριότης τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Βαρνάβα, ὁ ὁποῖος, ἐκτὸς τῆς πνευματικῆς τροφοδοσίας, τὴν ὁποίαν, κατὰ τρόπον ἀκαταπόνητον, δίδει εἰς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα καὶ γενικώτερον εἰς τὴν κοινωνίαν, ἔχει ἤδη πλουτίσει τὴν Κατερίνην μὲ ἀρκετὰ εὐαγῆ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἱδρύματα.

Ἐπειδὴ ὁ Σεβασμιώτατος κ. Βαρνάβας ἐγαλουχήθη εἰς τὴν πόλιν μας, ἡ ὁποία πρέπει νὰ σεμνύνεται διὰ τὸν ἐξαίρετον Ἱεράρχην, αἰσθανόμεθα ἰδιαιτέραν εὐχαριστησιν διὰ τὴν δρᾶσιν του, ἡ ὁποία προβάλλει τὸν ἀνθρωπιστικὸν ρόλον κυρίως τῆς Ἐκκλησίας. Χαρακτηριστικὸν δὲ τούτου εἶναι χρονογράφημα τοῦ Ἀθηναίου δημοσιογράφου κ. Γ. Σπορίδη, ὁ ὁποῖος, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκδόσεως τοῦ Λευκώματος, γράφει τὰ ἑξῆς:

«Τὸν Μητροπολίτη Κίτρους Βαρνάβα, ποὺ ἑδρεύει στὴν Κατερίνη, δὲν τὸν γνωρίζω οὔτε κατ' ὄψιν τὸν ἄνθρωπο. Ἀπὸ ἕνα, ὅμως, λεύκωμα, ποὺ ἔχω στὰ χέρια μου, καταλήγω στὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ ἱεράρχης εἶναι πράγματι ἄνθρωπος εὐσπλαγχνικὸς καὶ Χριστιανὸς εἰλικρινής. Διότι δὲν περιορίζει τὴν δρᾶσι του, ὅπως ἄλλοι, σὲ πέντε προσευχὲς καὶ τρεῖς δεκάβικους λόγους, ἀλλὰ προσπαθεῖ καὶ ἀγωνίζεται γιὰ τὸ ποίμνιό του ξοδεύοντας τὰ εἰσοδήματα τῆς Μητροπόλεως, σὲ ἐποχὲς ποὺ ἄλλοι φτιάχνουν περιουσίες. Ἀνοίγω τὸ ὄμορφο καὶ περιποιημένο λεύκωμα, ποὺ τύπωσε ἡ Μητρόπολις ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κατερίνης, καὶ διαβάζω, ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Βαρνάβας ἔχει δημιουργήσει ἕνα σωρὸ ἀξιόλογα πράγματα, ποὺ κάνουν ἐντύπωσι, ἀκριβῶς γιατί δὲν μᾶς ἔχουν συνηθίσει σὲ ἀνάλογες πρωτοβουλίες οἱ περισσότεροι τῶν συναδέλφων του. Ἀναφέρω μερικά: Δύο Στέγες Νεότητος, λέσχες δηλαδὴ γιὰ τὰ ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια, γιὰ νὰ περνοῦν τὶς ἐξωσχολικές τους ὧρες, μὲ βιβλία, μὲ παιγνίδια τεχνικά, ὅπως τὸ σκάκι, ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς νέους καλύτερα ἀπὸ τὴν τράπουλα καὶ τὸ «ποτῆρι», Ταμεῖον Ἀπόρων Σπουδαστῶν, ποὺ βοηθεῖ φτωχοὺς φοιτητὰς μὲ ἐπιδόματα, Ἐκκλησιαστικὸ Ὀρφανοτροφεῖο, ποὺ συντηρεῖ ἑκατὸ ὀρφανά, Παιδικὸ Σταθμό, ποὺ περιθάλπει τὰ μικρὰ παιδιὰ ἐργαζομένων γυναικῶν, καί, ἀκόμη, Ἠρακλειοκομεῖο μὲ ἑβδομῆντα τροφίμους, Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ καὶ Φιλόπτωχο Ταμεῖο γιὰ τοὺς ἀπόρους συνανθρώπους.

»Τί νὰ εἰπῇ κανείς; «Εὖγε» εἶναι λίγο στὸν ἱεράρχη, ποὺ ἔχει συναίσθησι τῆς ἀποστολῆς του καὶ δὲν μετέβαλε τὸν μητροπολιτικὸ θρόνο σὲ «μπίζνες». Διότι, ἀλλοίμονον, δὲν εἶναι λίγα τὰ σχετικὰ παραδείγματα ἱεροῦ ἐπιχειρηματικοῦ πνεύματος καὶ ὄχι λίγα τὰ ἱερατικὰ ἱδρύματα,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΟΙ ΓΡΑΜΜΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΜΑΣ

Ἡ Ἑλλὰς εἰς τὰς χώρας μεσαίου εἰσοδήματος

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΦΘΑΣΕ ΤΟΥΤΟ ΤΑ 350 ΔΟΛΛΑΡΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ.— Εἰς ἕνα σύγχρονον κράτος, ἡ καλὴ ἢ κακὴ διαχείρισις τῶν δημοσιονομικῶν πραγμάτων προδικάζει τὴν ὅλην οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ. Διότι σήμερον τὸ κράτος ἔχει ὅλας τὰς δυνατότητας καὶ ἐπὶ πλέον ὅλα τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐξέλιξιν δραστηριότητα ποὺ ἀναπτύσσει, γενόμενον εἰς πολλὰς περιπτώσεις καὶ ἐπιχειρηματίας, δύναται τὸ σύγχρονον κράτος νὰ ὑποβοηθῇ ἢ ἀκόμη καὶ νὰ ἀποτρέπῃ τὴν ἰδιωτικὴν δραστηριότητα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν της. Ἀκόμη ὅμως ἔχει μεγαλυτέραν σπουδαιότητα ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης τοῦ κράτος εἰς μίαν ὑπὸ ἐξέλιξιν χώραν, ὅπου εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ θέσῃ τὰς βάσεις του, εἰς τὰς ὁποίας θὰ στηριχθῇ ἡ ὅλη οἰκονομικὴ ἐξέλιξις αὐτῆς. Νά, διατὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μιὰ καευθυντήριος γραμμή, ἡ ὁποία νὰ διέπῃ τὴν δημοσιονομικὴν πολιτικὴν εἰς κάθε κράτος, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς σκοπόν του τὴν εὐημερίαν τῶν πολιτῶν.

Εἰς τὴν χώραν μας, ἡ ὁποία εἶναι ὡς γνωστόν, ὑπὸ ἀνάπτυξιν, ποῖαι θὰ εἶναι αἱ κατευθυντήριοι ἀρχαὶ τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν παροῦσαν αὐτῆς κατάστασιν; Πρὶν δοθῇ ἀπάντησις ἐπ' αὐτοῦ, πρέπει πρῶτον νὰ δοθῇ μία εἰκόνα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἡ ὁποία θὰ προσδιορίσῃ τὴν κατεύθυνσιν τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς.

Ἡ χώρα μας σήμερον ἀνήκει εἰς τὰς χώρας μεσαίου εἰσοδήματος μὲ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα περίπου 350 δολλάρια κατὰ τὸ 1961. Ἂν καὶ κατωρθώθη νὰ ἔχῃ ἕνα σχετικῶς ὑψηλὸν συντελεστὴν αὐξήσεως εἰς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται εἰς 6,5% ἐτησίως κατὰ τὴν τελευταίαν 10ετίαν, μένουν πολλὰ νὰ γίνουν. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, οἱ δύο κύριοι σκοποί, τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκομεν εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα, εἶναι ἡ ταχεῖα αὔξησις εἰς τὰ ἐπίπεδα τοῦ εἰσοδήματος, ὡς καὶ ἡ δημιουργία ἑνὸς ἱκανοῦ ἀριθμοῦ νέων εὐκαιριῶν διὰ παραγωγικὴν ἀπασχόλησιν. Διὰ τὴν προώθησιν τῶν δύο αὐτῶν σκοπῶν, ἡ Κυβέρνησις ἐξεπόνησε τὸ 1960 τὸ πρῶτον 5ετὲς σχέδιον παραγωγικῆς ἀναπτύξεως, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς σκοπόν του νὰ περιορίσῃ τὸν ὄγκον τῆς ὑποαπασχολήσεως, καθὼς καὶ τὴν ἐτησίαν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τουλάχιστον κατὰ 6%.

Πέραν ὅμως, αὐτῶν, ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξίν της, χρειάζεται μεταρρύθμισιν τῶν ἐσωτερικῶν της διαρθρώσεων ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὡρισμένας εὐνοϊκὰς ἐξωτερικὰς συνθήκας. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰς ἐξωτερικὰς συνθήκας, ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἤδη ἡ συνθήκη συνδέσεως τῆς χώρας μας μετὰ τῆς ΕΟΚ, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς θὰ εἶναι ἡ πρώτη χώρα, ἡ ὁποία θὰ συμμετάσχῃ εἰς τὰ ὀφέλη μιᾶς κλειστῆς οἰκονομικῆς ἑνότητος μὲ τὰς ἰσχυρὰς καὶ ταχέως ἀναπτυσσομένας οἰκονομίας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν ΕΟΚ.

Καὶ φθάνομεν εἰς τὸ θέμα τῆς κατευθυντηρίου γραμμῆς, ποὺ θὰ διέπῃ τὴν δημοσιονομικὴν πολιτικήν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὰς πλέον ἀποτελεσματικὰς μεθόδους ἀναπτύξεως. Ἐξ ὅσων ἐλέχθησαν, ἔχει γίνει ἀντιληπτὸν ὅτι ὑπὸ τὰς παρούσας ἱστορικὰς συνθήκας, ἡ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ συνδέεται στενώτατα μὲ τὴν πολιτικὴν οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Καὶ ὅπως ὑπεγράμμισεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὁμιλῶν ἐνώπιον τοῦ Διεθνοῦς Φορολογικοῦ Συνεδρίου, αὐτὸ σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ ἐπανεξετάσωμεν ἐπειγόντως τὴν πατροπαράδοτον δημοσιονομικὴν πολιτικήν, ἡ ὁποία ἀνεπτύχθη, ἔχουσα ὡς κατευθυντήριον γραμμὴν τὸ πρόβλημα τοῦ ἰσοζυγίου καὶ ἡ ὁποία ἔδωσεν ὅλην τὴν ἔμφασίν της εἰς τὴν ἐξασφάλισιν συνθηκῶν ἰσορροπίας.

Ἡ ἀντίληψις αὐτὴ ἦτο δικαιολογημένη εἰς τὴν ἐποχήν της. Εἰς τὴν σύγχρονον ὅμως ἐποχὴν τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα εἶναι προβλήματα δυναμισμοῦ καὶ ἑπομένως ἡ οἰκονομικὴ θεωρία πρέπει νὰ συνδέεται μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν. Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ὅμως ἀνάπτυξιν,, σημαντικὸς παράγων ποὺ ἐπιδρᾷ εἰς αὐτὴν εἶναι καὶ ὁ σχηματισμὸς κεφαλαίων. Ἑπομένως, ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν κεφαλαίων, ἡ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ πρέπει ἐμμέσως ἢ ἀμέσως νὰ ὁδηγῇ εἰς μίαν κατανομὴν τῶν ὑπαρχόντων ἐθνικῶν πόρων, ἡ ὁποία νὰ συντελῇ εἰς τὸν σχηματισμὸν κεφαλαίων ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ συνόλου τῶν ἐθνικῶν δαπανῶν. Ἔτσι τὸ πρόγραμμα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας μας περιλαμβάνει ὄχι μόνον ραγδαίως αὐξανομένας δημοσίας ἐπενδύσεις, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν πρωτίστως εἰς τὸ νὰ ἐφοδιάσουν τὴν οἰκονομίαν μας μὲ βασικὰ ἔργα ὑποδομῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ νέων ἐπενδύσεων εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τομέα. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ τοῦ διπλοῦ σκοποῦ, ἔγινε μία γενικὴ ἀναθεώρησις τοῦ φορολογικοῦ μας συστήματος. Βασικὸς δὲ σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι νὰ ἀποδώσῃ περισσότερον, ὥστε νὰ φθάσωμεν εἰς μίαν ὑγιᾶ χρηματοδότησιν τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων καὶ συγχρόνως νὰ ἔχωμεν ἕνα χρήσιμον ὄργανον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς ἀναπτύξεώς μας.

Σήμερον ὑπάρχουν δύο κατευθύνσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἡ φορολογική μας πολιτικὴ προσπαθεῖ νὰ ἐνισχύσῃ τὰς ἰδιωτικὰς ἐπενδύσεις. Ἀπὸ μίαν πλευράν, αἱ δημόσιαι ἐπενδύσεις εἰς μεγάλην κλίμακα ἐπιδροῦν εὐνοϊκῶς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ περιβάλλοντος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκδηλοῦται ἡ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις στὴν Ἑλλάδα. Ἀφ' ἑτέρου, εὑρισκόμεθα εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ περιορισμοῦ τῶν διατάξεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς οἰκονομικῆς μας πολιτικῆς καὶ συγχρόνως εἰσάγονται νέαι διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς σκοπόν των τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἰδιωτικῆς ἐπενδύσεως καὶ νὰ καταστήσουν τὴν ἐπιχειρηματικὴν δραστηριότητα ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνον καὶ περισσότερον ἐπικερδῆ.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἰσήχθησαν εἰς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν γενικὰ φορολογικὰ κίνητρα, σκοποῦντα νὰ ἐνθαρρύνουν νέας παραγωγικὰς ἐπενδύσεις εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τομέα. Ἐξ ὅλων αὐτῶν, χωρὶς νὰ ἰσχυρίζεται κανεὶς ὅτι ἔχομεν φθάσει εἰς τὸ ἰδεῶδες φορολογικὸν σύστημα, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ γενικαὶ ἀρχαί, τὰς ὁποίας ἀκολουθοῦμεν, εἶναι αἱ κατάλληλοι διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐνισχύσεως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑλλάδος.

ΜΟΤΟΣΑΚΟ SACHS πωλεῖται εἰς ἄριστην κατάστασιν 3 ταχυτήτων μὲ στὺλ μοτοσυκλέττας καὶ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι καφενεῖον Νικ. Κόμπλα ἐναντι «ΓΛΑΥΚΟΥ»

ΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΕΤΟΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΞΕΝΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, (Ἰδ. Ὑπηρ.). Μέχρι τέλος τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 272.000 σπουδασταὶ ἐνεγράφησαν εἰς τὰς πανεπιστημιακὰς σχολὰς τῆς Γαλλίας ἔναντι 247.000 τοῦ περασμένου ἔτους. Θὰ πρέπει νὰ προσθέσωμεν εἰς αὐτὸν τὸν ἀριθμὸν 20.000 σπουδαστὰς τῶν μεγάλων κρατικῶν σχολῶν καὶ 19.000 τῶν πανεπιστημίων καὶ μεγάλων καθολικῶν σχολῶν. Εἰς τὸ σύνολον τῶν 311.000 σπουδαστῶν οἱ 5.000 προέρχονται ἀπὸ πανεπιστήμια τῆς Ἀλγερίας. Ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ συνόλου οἱ 87.000 εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰς θετικὰς ἐπιστήμας, 86.000 εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολήν, 48.000 εἰς τὰ νομικά, 41.000 εἰς τὴν ἰατρικὴν καὶ 10.000 εἰς τὴν φαρμακευτικήν.

Λόγῳ τῆς αὐξήσεως κατὰ 10% τοῦ ποσοστοῦ τῶν μαθητῶν ηὐξήθη κατὰ 12% καὶ τὸ ποσοστὸν τῶν καθηγητῶν (10.476 ἔναντι 9.361 τοῦ 1961). Τοὺς περισσοτέρους ὑποψηφίους ἐδέχθησαν τὰ πανεπιστήμια τῶν Παρισίων, τῆς Αἴξον Προβάνς, τῆς Λυών, τῆς Τουλούζης καὶ τοῦ Μονπελιέ.

ΟΙ ΗΓΕΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ

Ἀντόνυ Νοβότνυ ὁ σκυθρωπὸς γραφειοκράτης τῆς Τσεχοσλοβακίας

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, (Ἰδ. Ὑπηρ.). Ἐπίθετα τὰ ὁποῖα συνοδεύουν τὸν Ἄντονιν Νοβότνυ εἶναι «σκυθρωπὸς» «ἀπλησίαστος» καὶ «ἐστερημένος χιοῦμορ».

Ὁ ρόλος του εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν ἀντικατοπτρίζει τὴν φυσιογνωμίαν του. Κυβερνᾷ μὲ χεῖρα βαρεῖαν, ἐλέγχων ὅλα τὰ σημεῖα πιθανῶν ἀναταραχῶν ἰδίως μεταξὺ τῶν φοιτητικῶν κύκλων καὶ τῶν διανοουμένων.

Παρὰ τὴν ἀποσταλινοποίησιν τὴν διακηρυχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κροῦστσεφ τὸ 1956, ὁ Νοβότνυ δὲν ἐπέτρεψε οὔτε τὸ ἐλάχιστον ἀπελευθερωτικὸν μέτρον καὶ ἡ ἀποσταλινοποίησις εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν ἔλαβεν μορφὴν ἀσημάντων τυπικῶν πράξεων ὅπως ἡ ἐπαναταφὴ τοῦ Σταλινικοῦ Προέδρου Κλέμεντ Γκότβαλντ εἰς ἄλλο μέρος, ἡ ἀφαίρεσις τοῦ ὀνόματος τοῦ Στάλιν ἀπὸ τὰς ὁδοὺς καὶ πόλεις.

Ὁ Νοβότνυ εἶναι ὁ τύπος τοῦ κομμουνιστοῦ ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ μόνον καὶ διὰ τὸ Κόμμα. Εἰς τὰ πρότυπα τοῦ Στάλιν οὔτε θεωρητικὸς εἶναι οὔτε ἀνακαινιστής, καὶ μὲ βίαν πατάσσει τὴν ἀντίδρασιν.

Ἡ μυστικὴ στρατιωτικὴ δίκη καὶ καταδίκη, τὸν Ἀπρίλιον, τοῦ Μπάρακ ἔγινεν διότι ἦτο ὁ μόνος ἡγέτης ὁ ὁποῖος ἔκλινεν πρὸς τὸν ἀπελευθερωτισμὸν τοῦ καθεστῶτος. Ὁ Μπάρακ κατεδικάσθη εἰς 15ετῆ εἰρκτὴν κατηγορηθεὶς διὰ συνωμοσίαν ἐναντίον τοῦ καθεστῶτος, πολιτικὸν τυχοδιωκτισμὸν καὶ διὰ ὑποκριτικὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸν Κομμουνισμόν.

Ὁ Νοβότνυ υ